

Art. 9. Przeciwko postanowieniu o ściągnięciu podatku dodatkowego płatnikowi służy prawo odwołania się do władzy skarbowej drugiej instancji w terminie czterotygodniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu odnośnego wezwania. Władza ta rozstrzyga ostatecznie.

Odwołanie się nie wstrzymuje obowiązku zapłacenia podatku dodatkowego.

Art. 10. Gdy oddział skrzynek depozytowych utworzono w ciągu roku podatkowego, obowiązek podatkowy rozpoczyna się od najbliższego następującego po otwarciu ćwierćrocza kalendarzowego.

W tym wypadku należy z podatku, przypadającego na cały rok, zapłacić tylko tę część, jaka wypadnie stosunkowo za ten krótszy okres czasu.

Podatek, przypadający za ten okres czasu, należy przy zastosowaniu postanowień art. 6 wpłacić w ciągu pierwszego miesiąca tego ćwierćrocza, od którego rozpoczął się obowiązek podatkowy.

Art. 11. Za niezłożenie wykazu, wymienionego w art. 6 niniejszej ustawy, w przepisany terminie, władza skarbowa pierwszej instancji ma prawo wymierzyć grzywnę do wysokości 5000 mk. Grzywna ta może być powtarzana.

Art. 12. Przeciwko orzeczeniu karnemu płatnikowi służy prawo odwołania się do władzy skarbowej drugiej instancji, która rozstrzyga sprawę ostatecznie.

Termin do złożenia odwołania, które składa się u właściwej władzy skarbowej pierwszej instancji, wynosi 8 dni od doręczenia orzeczenia karnego.

Art. 13. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów:

L. Skulski

Minister Skarbu:

W. Grabski

306.

U S T A W A

z dnia 8 czerwca 1920 roku

zmieniająca przepis artykułu 2 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 roku w przedmiocie rozszerzenia ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 r. o stałej pensji dla weteranów z r. 1831 i 1863 także na weteranów z 1848 roku (Dz. Ust. z 1920 r. № 2, poz. 4).

Art. 1. Art. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. w przedmiocie rozszerzenia ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 r. o stałej pensji dla weteranów z 1831 i 1863 r. także na weteranów z r. 1848 (Dz. Ust. z 1920 r. № 2, poz. 4) otrzymuje brzmienie następujące:

Weteranom powstania 1831, 1848 i 1863 r., jak również pozostałym po nich wdowom przyznaje się prawo, począwszy od 1-go lipca 1919 r., do dożywotniej pensji ze Skarbu Państwa na poniżej wymienionych zasadach.

Art. 2. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

L. Skulski

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniewski

Minister Skarbu:

W. Grabski

307.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu

o rozciągnięciu na obszarze b. zaboru rosyjskiego działania dekretu w przedmiocie wprowadzenia podatku od zysków wojennych z dnia 5 lutego 1919 r. (Dz. Pr. № 12, poz. 136) na zyski względnie dochody osiągnięte w latach 1919 i 1920.

§ 1. Na podstawie art. 67 dekretu z dnia 5 lutego 1919 r. (Dzien. Pr. № 12, poz. 136) w przedmiocie wprowadzenia podatku od zysków wojennych rozciąga się na obszarze b. zaboru rosyjskiego moc obowiązującą tego dekretu na zyski względnie dochody osiągnięte w latach 1919 i 1920 z ograniczeniami, zawartymi w art. 3 niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rok 1919, względnie operacyjny 1919/20, tudzież rok 1920 względnie operacyjny 1920/21 stanowią odrębne okresy wymiarowe.

Wymierzony za każdy z tych okresów podatek płatny jest w terminie 30 dni po doręczeniu nakazu płatniczego.

§ 3. Podatek od zysków wojennych będzie obecnie wymierzony od dochodów lub zysków, osiągniętych w roku 1919, względnie dla przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków od zysków, osiągniętych w roku operacyjnym 1919/20, jeśli ten rok operacyjny w danym wypadku już upłynął.

Aż do ustawodawczego zatwierdzenia dekretu w przedmiocie wprowadzenia podatku od zysków wojennych należy przy wymiarze podatku za rok 1919 względnie dla przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków za rok operacyjny 1919/20 dla obliczenia podległej podatкови nadwyżki zysku lub dochodu przyjmować tymczasowo do porównania